

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 14Csp/157/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918207476
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kvetková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2020:6918207476.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Vierou Kvetkovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48 proti žalovanému: N. T. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. Y. XXX, zastúpenej R. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. Y. XXX o zaplatenie sumy 82,20 eur s prísl. (pôvodne o zaplatenie sumy 638,73 eur s prísl.), takto

rozhodol:

I. Žaloba v zostávajúcej časti týkajúcej sa sumy 82,20 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.10.2018 do zaplatenia, sa zamietá.

III. Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.1 Žalobca sa žalobou zo dňa 26.11.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 638,73 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.10.2018 do zaplatenia.

1.2 V žalobe uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len "pôvodný veriteľ") a žalovaným bola dňa 14.05.2012 uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej pôvodný veriteľ schválil žalovanému úverový rámec vo výške 300 eur. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 19,20 % ročne. Žalovaný sa zaviazal uhrádzať pôvodnému veriteľovi štandardnú mesačnú splátku vo výške 10 eur. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť uhrádzať poskytnutý úver včas a riadne, pôvodný veriteľ vyčíslil ku dňu 30.09.2018 dlžný zostatok úveru na sumu 638,73 eur.

2. Pôvodný veriteľ na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 17.12.2018 previedol na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania.

3.1 Súd pôvodne rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 14Csp/157/2018-120 zo dňa 28.03.2019 tak, že:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 82,80 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 82,80 eur od 21.10.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žaloba v časti týkajúcej sa sumy 555,93 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 555,93 eur od 21.10.2018 do zaplatenia, sa zamietá.

III. Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania."

3.2 Proti uvedenému rozsudku (okrem II. výroku) podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením č.k. 16Co/118/2019-162 zo dňa 11.06.2020 tak, že napadnutý rozsudok vo výrokoch I. a III. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie "iba v časti žalovanej pohľadávky v sume 82,20 eur s príslušenstvom, aby mali strany sporu možnosť vyjadriť sa k skutkovým okolnostiam, dôležitým

pre posúdenie účinkov zosplatnenia dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jeho premlčania v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka."

3.3 Po rozhodnutí odvolacieho súdu ostala predmetom konania už len časť (z pôvodne uplatneného nároku žalobcu) vo výške 82,80 eur spoločne s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.10.2018 do zaplatenia.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Žiadosťou o vydanie karty Autokarta QuatroCar (úverovou zmluvou) zo dňa 14.05.2012, výpisom z Autokarty QuatroCar za obdobie od 13.08.2013 do 30.09.2018, Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných žalobcom účinnými od 15.09.2011 a oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 09.12.2015.

Na základe vykonaného dokazovania súd vec právne a skutkovo posúdil takto:

5.1 Pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným Zmluvu o vydanie karty Autokarta QuatroCar zo dňa 14.05.2012 (ďalej len "úverová zmluva"), na základe ktorej schválil žalovanému úverový rámec vo výške 300 eur a žalovaný sa zaviazal uhradiť pôvodnému veriteľovi poskytnutý úver v splátkach vo výške po 10 eur mesačne, vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Úverová zmluva obsahovala aj dojednanie o štandardnej úrokovej sadzbe vo výške 23,76 % ročne, resp. 1,98 % mesačne.

5.2 Súd konštatuje, že predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") a súčasne aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "ZSÚ").

5.3 Podľa § 52 ods. 1 OZ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

5.4 Podľa § 52 ods. 2 OZ - ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

5.5 Podľa § 54 ods. 1, prvá veta OZ - zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

5.6 Podľa § 1 ods. 2 ZSÚ - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

5.7 Podľa § 2 písm. a) ZSÚ - na účely tohto zákona sa spotrebiteľom rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

5.8 Podľa § 2 písm. d) ZSÚ - na účely tohto zákona sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

6. Z Výpisu z Pôžičkovej karty Quatro za obdobie od 13.08.2013 do 30.09.2018 súd zistil, že žalovaný - od 12.08.2013 do 14.04.2015 čerpal úver vo výške 462,80 eur, - od 06.09.2013 do 25.05.2016 v prospech pôvodného veriteľa uhradil sumu 340 eur.

7. Z oznámenia pôvodného veriteľa o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 09.12.2015 vyplýva, že z dôvodu porušovania platobnej disciplíny zo strany žalovaného sa pohľadávka pôvodného veriteľa vyplývajúca z úverovej zmluvy, v tom čase vo výške 364,59 eur, stala ku uvedenému dňu splatnou v celom rozsahu naraz. Pôvodný veriteľ súčasne vyzval žalovaného, aby uvedenú sumu uhradil hneď po doručení tohto oznámenia. V oznámení poukázal aj na predžalobnú upomienku, ktorou žalovaného vyzval na doplatenie dlžných splatných splátok a upozornil ho na stratu možnosti splácať poskytnutý úver formou mesačných splátok.

8. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v odpore zo dňa 28.01.2019, pričom poukázal najmä na to, že poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich údajov o ročnej úrokovej

sadzbe, RPMN a dobe trvania zmluvy. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania v súvislosti s celým uplatneným nárokom žalobcu a z tohto dôvodu žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu, doručenom na súd dňa 22.02.2019, uviedol, že žalovaný bol v úverovej zmluve oboznámený s údajom o ročnej úrokovej sadzbe vo výške 19,20 % (správne má byť uvedené: 23,76 %), ako aj s tzv. indikatívnym výpočtom RPMN v zmysle vzorca nachádzajúceho sa v zákone č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Zároveň uviedol, že nakoľko bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver "nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN".

10. Na pojednávaní konanom dňa 08.10.2020 zástupca žalovaného uviedol, že žiada, aby súd vo veci rozhodol v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v uznesení č.k. 16Co/118/2019-162 zo dňa 11.06.2020, a aby v dôsledku toho žalobu zamietol aj v zostávajúcej časti. Nárok na náhradu trov konania žalovanému nežiadal priznať.

11. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom na súd 07.10.2020 uviedol, že "vyhlásenie splatnosti s výzvou na zaplatenie dlžného zostatku bola žalovanému odoslaná dňa 09.12.2015 a lehota 10 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula 19.12.2015. Od 20.12.2015 je žalovaný v omeškaní s jeho uhradením. Premlčacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa 101 OZ začala plynúť dňa 20.12.2015 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 26.11.2018 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby."

12. Súd podrobil úverovú zmluvu preskúmaniu z hľadiska predpisov na ochranu spotrebiteľa, pričom konštatuje nasledovné:

12.1 Z úverovej zmluvy súd zistil, že sa v nej nenachádza údaj o RPMN, a to aj napriek tomu, že podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ musí úverová zmluva túto náležitosť obsahovať a spotrebiteľ musí byť už pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere informovaný o výške RPMN vypočítanej na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, ako aj o všetkých predpokladoch použitých na jej výpočet.

12.2 Chýbajúci údaj o RPMN nemôže byť v žiadnom prípade nahradený tzv. indikatívnym výpočtom RPMN uvedeným v predmetnej úverovej zmluve, ktorý je iba predpokladaným údajom pre prípad, ak by spotrebiteľ dňa 01.01.2011 vyčerpal cez kartu úver vo výške 300 eur, pri počte splátok úveru 63 vo výške po 10 eur, resp. poslednej splátky vo výške 6,07 eur, celkových nákladoch spotrebiteľa 326,07 eur a celkovej čiastke na zaplatenie 626,07 eur.

12.3 RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. RPMN vyjadruje cenu úveru, a preto umožňuje spotrebiteľovi porovnať výhodnosť úverov z pohľadu relatívnej nákladovosti, pretože percentuálne vyjadruje priebežnú zaťaženosť spotrebiteľa splácaním úveru na ročnom základe. RPMN je lepším ukazovateľom ako úroková sadzba, keďže má pravidlá jednotnej kalkulácie a zahŕňa všetky odplaty.

12.4 Podľa § 2 písm. i) ZSÚ - na účely tohto zákona sa ročnou percentuálnou mierou nákladov rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

12.5 Podľa § 2 písm. g), veta po bodkočiarku ZSÚ - na účely tohto zákona sa celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov.

12.6 Absencia údajov o RPMN v úverovej zmluve je spôsobilá vyvolať u spotrebiteľa mylnú predstavu, prípadne zmätok, ohľadne toho, do akej miery je výhodný, resp. nevýhodný úver, o ktorý chce veriteľa požiadať, t.j. aká je skutočná cena za poskytnutie tohto úveru. Neuvedenie RPMN do úverovej zmluvy je preto zjavne v neprospech spotrebiteľa a súčasne je v rozpore s predpismi na ochranu spotrebiteľa.

12.7 Súd poukazuje na to, že v prejednávanej veci aj reálne došlo ku vyvolaniu omylu u žalovaného, keďže tento sa mylne domnieva (viď odpor žalovaného), že v úverovej zmluve boli určené jeho celkové náklady na sumu 326,07 eur a celková čiastka, ktorú musí zaplatiť na sumu 626,07 eur. Skutočnosť je však taká, že tieto údaje sú v úverovej zmluve uvedené len v súvislosti s tzv. indikatívnym výpočtom RPMN (hypotetickým príkladom vyčerpania úveru dňa 01.01.2011), nie však v súvislosti s reálne čerpaným úverom zo strany žalovaného od 12.08.2013.

13.1 Vzhľadom na absenciu údajov o RPMN je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. a) ZSÚ.

13.2 Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13.3 Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZSÚ - poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

13.4 Právnym následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je vznik povinnosti spotrebiteľa uhradiť veriteľovi len sumu skutočne poskytnutého úveru zníženú o úhrady vykonané zo strany spotrebiteľa.

14.1 Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru vznikla žalovanému povinnosť uhradiť pôvodnému veriteľovi len sumu skutočne čerpaného úveru 462,80 eur. Nakoľko však žalovaný uhradil len 340 eur, jeho dlh voči pôvodnému veriteľovi a následne žalobcovi predstavoval sumu 122,80 eur.

14.2 O časti vo výške 40 eur (zo sumy 122,80 eur) už súd právoplatne rozhodol rozsudkom č.k. 14Csp/157/2018-120 zo dňa 28.03.2019 (zamietol pre akceptovanú námietku premlčania), a preto je výška aktuálneho dlhu žalovaného voči žalobcovi v sume 82,80 eur.

15. Súd sa zaoberal dôvodnosťou vnesenej námietky premlčania zo strany žalovaného aj v súvislosti so zostávajúcim nárokom v sume 82,80 eur, pričom sa riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v uznesení č.k. 16Co/118/2019-162 zo dňa 11.06.2020.

15.1 Premlčaním sa rozumie kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (jeho súdna vymáhateľnosť) možno odvrátiť námietkou podľa § 100 ods. 1 OZ.

15.2 Účelom premlčania je najmä:

- stimulovať veriteľa k rýchlemu (včasnému) uplatneniu jeho práv,
- v súlade so zásadou právnej istoty účastníkov občianskoprávných vzťahov zabrániť neprímerane dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcich povinností,
- predchádzať prípadnej dôkaznej núdzi nielen na strane žalobcu, ale predovšetkým na strane žalovaného.

15.3 Právne účinky premlčania nastávajú, ak sú súčasne splnené 3 podmienky:

- uplynul zákonom stanovený čas pre výkon subjektívneho práva,
- veriteľ v tomto čase neuplatnil svoje právo na súde,
- dlžník sa dovolal premlčania

15.4 V prípade, ak dlžník uplatní námietku premlčania, je súd povinný na premlčanie prihliadať, a ak je právne opodstatnené, nemôže veriteľovi premlčané právo priznať.

15.5 Všeobecnú dĺžku premlčacej doby pre práva z občianskoprávných vzťahov ustanovuje zákon na tri roky. Vzhľadom na to, že premlčacia doba je určitý časový úsek, nestačí určiť len jej dĺžku a koniec, ale treba aj určiť, od ktorého okamihu začína plynúť, teda jej začiatok. Pre všeobecnú premlčaciu dobu platí, že začína plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo (nie, keď žalobca subjektívne mohol) vykonať po prvý raz.

15.6 Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone uvedenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15.7 Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16.1 Pri posudzovaní dôvodnosti námietky premlčania súd vychádzal z toho, že

- žalovaný postupne uhradil pôvodnému veriteľovi sumu 340 eur s tým, že poslednú úhradu na splátku vykonal dňa 13.07.2015,
- pôvodný veriteľ zosplatnil úver dňa 09.12.2015, ku ktorému bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace len s úhradou splátky splatnej 15.08.2015, pričom s úhradou splátok splatných 15.09.2015, 15.10.2015 a 15.11.2015 bol v omeškaní menej ako 3 mesiace (viď aj odsek 15.1 uznesenia odvolacieho súdu).

16.2 Zosplatnením úveru si pôvodný veriteľ uplatnil voči žalovanému sankciu straty výhody splátok, pričom podmienky pre takýto postup splnil pôvodný veriteľ len v súvislosti s omeškaním s úhradou splátky splatnej 15.08.2015 (viď aj odsek 17. uznesenia odvolacieho súdu).

16.3 Podľa § 565 prvá veta OZ - ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

16.4 Podľa § 53 ods. 9 OZ - ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16.5 Súd v zmysle § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku považuje tvrdenie žalobcu o tom, že došlo ku zosplateniu úveru za nesporné, nakoľko žalovaný uvedené skutkové tvrdenie nepoprel a súčasne toto tvrdenie nie je v rozpore so žiadnym iným tvrdením žalobcu, a tiež ani s predloženými dôkazmi. Zároveň je potrebné uviesť, že každá strana sporu nesie zodpovednosť za svoje skutkové tvrdenia, ktoré sú súčasťou jej procesnej obrany alebo procesného útoku vrátane hmotnoprávneho následku, ktorým je aj premlčanie uplatneného nároku.

16.6 Podľa § 103 OZ - ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16.7 Premlčanie dlhu žalovaného nie je, a ani nemôže byť, viazané na okamih využitia práva zo strany žalobcu podľa § 565 OZ, ale musí byť viazané na okamih splatnosti tej splátky, ktorá je dôvodom na využitie predmetného práva žalobcu. V opačnom prípade by sa nerešpektovalo zákonné ustanovenie § 103 OZ, ktorého účelom je brániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 OZ, t.j. brániť svojvoľnému predlžovaniu premlčacej doby. Obdobný právny názor bol vyslovený napr. aj v rozsudkoch Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/82/2019 z 20.11.2019, 15CoCsp/20/2020 zo dňa 08.07.2020, 16Co/215/2019 zo dňa 14.05.2020 a 17Co/106/2019 zo dňa 20.05.2020.

16.8 Nakoľko premlčacia doba začína plynúť od zročnosti tej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok (z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou tejto splátky), je zrejmé, že v súvislosti s predmetným nárokom začala plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia doba od splatnosti splátky dňa 15.08.2015 s tým, že uplynula dňa 15.08.2018, pričom žaloba bola na súd doručená až dňa 28.11.2018.

17. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd považuje námietku premlčania žalovaného za dôvodnú, a preto žalobu aj v tejto (ostávajúcej) časti, týkajúcej sa sumy 82,80 eur s príslušiacim úrokom z omeškania, zamietol.

18.1 O nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému súd rozhodol z toho dôvodu, že žalovaný si v konaní žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu žiadne trovy v jeho prospech nevyplývajú. Je však potrebné uviesť, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, by inak nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku patril.

18.2 Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18.3 Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Rimavskej Sobotě.

V odvolaní sa musí podľa § 127 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania a podpis.

V odvolaní je potrebné, podľa § 363 Civilného sporového poriadku, popri vyššie uvedených všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 125 ods. 3 Civilného sporového poriadku treba odvolanie predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt v konaní dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Rozsah, v akom sa rozsudok napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.